

[Gert Petersen.]

vel: hvis man vil køre videre i den illusion, må det blive de pågældendes sag. Jeg kan hverken gøre fra eller til.

Hr. Preben Steen Nielsen sagde: Gert Petersen taler så meget om det danske militær, som han ikke mener kan fungere. Han burde interessere sig noget mere for militær, der kan fungere. Se, hvad angår militær, der kan fungere, er der jo en hel del andre steder i verden; jeg synes nok, at en tredjedel af min taletid blev brugt til at tale om militær, der kunne fungere, så i og for sig mener jeg, at jeg har imødekommet ønsket. Men hvad angår det danske militær, er jeg i og for sig meget glad for, at dette blev sagt, for det giver mig anledning til at understrege, at jeg ikke tror, man kan skabe et realistisk forsvar i Danmark, som er i stand til at opfylde de betingelser og krav, som omtales i bemærkningerne og omtales af venstre og konservative. Jeg tror ikke, det kan lade sig gøre, medmindre man vil ofre så mange penge, som ingen i denne sal overhovedet er indstillet på at ofre. Derfor mener jeg, at det er en rigtigere og en ærligere konsekvens at drage at erkende det romantiske, det virkelighedsflygtende i disse bestræbelser og i stedet for koncentrere sig om andre former for sikkerhedspolitik end den militære.

Det blev også sagt, at balancen i Europa var afhængig af de afbalancerede styrker. Aldeles ikke. Den er afhængig af den omstændighed, at Sovjetunionen og USA er i stand til ved nukleare våben at tilintetgøre hinanden meget hurtigt, hvis den ene af dem påbegynder en aggression. Det har intet med den anden verdenskrigs våben og krigsførelse at gøre. Jeg tror, en af de allerstørste fejltagelser, man begår, og som hele denne debat har været præget af, er, at man forestiller sig den anden verdenskrig eventuelt genudkæmpet i Europa. Det kan ske i andre verdensdele, men ikke med den massive opladning, som har fundet sted, i vor verdensdel, og ikke med den sikkerhed, vi har for, at en krig i Europa uundgåeligt og

meget hurtigt, helt omgående, vil inddrage de to supermagter.

Jeg beklager i og for sig, at det først nu er blevet klart efter forsvarsministerens indlæg, at der ikke er lagt op til nogen reduktion i de militære udgifter. Det kunne have gjort os lidt interesseret, og naturligvis ville vi være blevet endnu mere interesseret, hvis der ikke bare var blevet lagt op til en reduktion i de militære udgifter, men også til en løsnelse af de meget tætte bånd til den militære integration med en række stormagter, derunder De Forenede Stater.

Endelig vil jeg sige, at jeg synes, debatten her vidner om manglende forståelse hos flere ordførere af, hvad det egentlig er, der drøftes og foregår i befolkningen, især blandt de unge. Det kan da godt være, det er mig, der tager fejl; det kan være, det er de ærede ordførere, som har ret. Men det er min overbevisning, at man ikke rigtig forstår det, der sker. Jeg tror, militæret er ude i en krise. Den giver sig udtryk i svigtende tilgang, når der er valgmuligheder. Det er ikke bare det danske militær, det gælder militæret i alle industrialiserede lande og naturligvis mest dér, hvor vi har pluralistiske samfund, dér, hvor virkelig valgmulighederne er til stede. Det hænger vel bl. a. sammen med det, jeg var inde på, nemlig at man ser de moderne tekniske midler, hvormed hele kaprustningen foregår. Fredens bevarelse bliver mere og mere afhængig af denne kaprustning, af en meget højt udviklet teknologi. Man har svært ved at se noget meningsfyldt med en selvstændig, jeg var lige ved at sige småmilitær indsats. Man er måske ved at se noget ubehageligt ved den i stedet for og noget afskyvækkende, og jeg tror, det er grunden til, at militæret rent faktisk befinder sig i en krise. Jeg tror, det ville være praktisk, om alle indså det. Jeg mener, det er udtryk for en sund reaktion — med visse farer, fordi vi har denne kaprustning — der dog har skaffet os en åndepause, et pusterum. Men det er givet, at man ikke i det lange løb kan basere freden